

er dødsruten at gå ud med et forslag, man ved er flagrant i modstrid med hele det arbejde, som Folketingets flertal i øvrigt har støttet, om et fælles elmarked i Europa. Det er en ren chance-sejlads, når det drejer sig om at varetage hensynet til vedvarende energi, kraftvarme osv., at vælge hr. Bent Hindrup Andersens løsning.

Hvis der overhovedet ikke var alle disse ting, så indrømmer jeg, at det kunne være et fornuftigt svar på den beslutning, der blev truffet i Konkurrencerådet. Men når vi ved, at alt dette sker, og når vi har haft held til på en god måde at præge det fælles forhandlingsresultat i Europa, så ville det være utrolig risikabelt at vælge den vej, som hr. Bent Hindrup Andersen har anbefalet os at slå ind på. Og når dét ikke forstyrrer min nattesøvn mere, er det, fordi hr. Bent Hindrup Andersen står helt alene med det synspunkt, som han har forfægtet her i dag.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er selvfølgelig ministerens kommentar, der får mig herop. For det første vil jeg gerne sige, at hvis nu ministeren skulle få problemer med V og K og de løber fra en aftale – jeg tænker her på den faste elkabelforbindelse over Storebælt – så støtter vi den selvfølgelig. Der vil altså være et solidt flertal for den, hvis der skulle være problemer.

Jeg vil også gerne sige, at når det drejer sig om den vedvarende energi, så påstår jeg jo ikke, at ministeren bekæmper den vedvarende energi. Jeg sætter meget pris på ministerens indsats, når det drejer sig om støtte og udvikling af den vedvarende energi. Det er ministeren også godt klar over. Det, jeg siger her, er, at en liberalisering, en elliberalisering vil koste vedvarende energi.

Jeg vil gerne komme med nogle eksempler. Ministeren vil jo lige så gerne som jeg have store havbaserede vindmøller. Jeg er ikke i tvivl om, at de kommer nedad i pris. Men der er for at sætte det på spidsen et godt stykke vej til, at det prismæssigt kan konkurrere med fransk atomkraft eller med billig kulproduceret energi produceret andre steder end i Danmark og i anlæg, der ikke skal opfylde de miljøkrav, som vi har herhjemme.

Det, der er min bekymring i forhold til den vedvarende energi, er, at den kommer ud i en utilsigtet hård konkurrence. Den er i en hård konkurrence i forvejen, men den bliver utilsigtet hård, når man får en elliberalisering, hvor der ingen krav er til, at de andre lande, der sælger

og producerer strøm, skal opfylde nogle af de kriterier, vi stiller til energiproduktionen herhjemme. Det er dét, der er min pointe.

Så vil jeg gerne sige, at når vi fremsætter forslaget, er det jo, fordi vi faktisk mener, at det også er en reel mulighed at gå den vej. Jeg har i hvert fald også hørt ministeren sige, at han ville gå den vej, når det var andre spørgsmål, der virkelig var på kanten, f.eks. hvis EU begynder at forbyde os at forbyde de pesticider, vi har forbudt, og der er jo nogen, der vil hævde, at ministeren kører på dødsruten i øjeblikket ved at forbyde en masse pesticider. Det synes jeg ikke. Det synes jeg er utrolig vigtigt. Det er en meget vigtigt taktik. Men vi kommer ud i et problem, når EU begynder at ophæve vores forbud. Det er ikke nogen dødsrute, som vi begiver os ud på. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Bare en enkelt kort bemærkning til ministeren, selv om jeg har vanskeligt ved det, fordi jeg nu er i den situation, at jeg er både enig og uenig med ministeren om det samme emne, og det er jo en vanskelig ting.

Det står i min ordførertale, og jeg fulgte den da sådan nogenlunde, så jeg er ganske sikker på, at jeg også i første omgang, da vi talte om den faste Storebæltsforbindelse på elområdet, sagde, at jeg blankt indrømmer, at ministeren har den bemyndigelse i forvejen. Og det er selvfølgelig på dette punkt som på alle punkter således, at Det Konservative Folkeparti ikke løber fra en indgået aftale.

Så vi ved, at ministeren har bemyndigelsen. Vi kan så i dag ærgre os over, at det er sådan, men det er fortidens synder, eller hvad det nu hedder. Ministeren *har* den bemyndigelse.

Så, så langt er vi enige, men vi er ikke enige i, at det er en god idé at udmønte bemyndigelsen lige nu, men hvis ministeren vil udmønte bemyndigelsen, ja, så er der ikke noget at gøre ved det; det må vi acceptere, men det får os ikke til at synes, det er en god idé. Vi mener, at det økonomisk set er en dårlig idé at lave den faste forbindelse over Storebælt lige nu. Det var dét, jeg gav udtryk i mit første indlæg, og som jeg nu gentager. Jeg er ganske sikker på, at ministeren ved at nærlæse ordførertalen fra første omgang vil se, at det forholdt sig således.